

melde sig og forlange den samme Begunstigelse, som vi give her, og have vi knæsat Princippet her, have vi vedtaget denne § 4, indser jeg ikke, hvordan Lovgivningsmagten senere skal kunne afvise Kravet, naar det rejses andetsteds.

Hvis ikke vort principale Ændringsforslag kan vedtages, maa vi anbefale vort subsidiære. Vi lægge ikke saa stor Vægt paa dette, ihvorvel vi mene, at den Affattelse, Paragraffen derved faar, dog vil blive bedre end den Affattelse, vi i Gaar gav den. Erstatningen begrænses da til kun at gælde for Skibene under Bugsering. Derimod foreslaa vi at udvide den til foruden Skib ogsaa at gælde Ladning, som det ogsaa var foreslaaet i det oprindelige Lovforslag. Vi mene nemlig, at vil man ind paa dette Princip at give Erstatning, maa man være konsekvent, og saa maa man give Erstatning ikke alene for Skade paa Skib, men ogsaa for Skade paa Ladning. Der er i Udvalget, blandt andet ogsaa af den højttærede Minister, indvendt mod dette med Ladningen, at det vilde kun komme til at gavne Assurandørerne, idet de fleste af de Varer, som forsendes, ere assurerede. Der er dog paa den anden Side af adskillige Medlemmer i Udvalget blevet hævdet, at ikke nær alle de Varer, som transporteres med de Smaaskibe, der fare henede, ere assurerede, og det er ogsaa i Udvalget blevet hævdet, at mangfoldige af disse Skibe ere gamle Skibe, som ikke kunne opnaa en Forsikring paa de Varer, de fragte. Og hvis vi vedtog § 4 i den Affattelse, vi her foreslaa subsidiært, vilde Konsekvenserne ogsaa blive mindre. Saa vilde det i Virkeligheden ikke drage Konsekvenser efter sig, saa længe vi ikke have Bugserdampere ved nogen af de andre Broer, og det have vi ikke i Øjeblikket. Det er kun her, vi skulle have Bugsering. Vi have ikke Bugsering hverken ved Hadsund eller ved Limfjorden, og følgelig vilde den Erstatningspligt, der fastsættes ved § 4, blive begrænset til de Skibe, som befare det Faryand, her er Tale om. Vi Ændringsforslagsstillere, det ærede Medlem fra Skelskør (R. Andersen) og jeg, maa derfor anbefale disse vore Ændringsforslag til Tingets Velvillie.

Imidlertid er det ikke disse Ændringsforslag, som særlig samle Interessen. I Forhold til Spørgsmaalet om, hvorvidt vi overhovedet skulle have Broen eller ej, ere vore Ændringsforslag af underordnet Betydning. Jeg skal da vende mig til Hovedspørgsmaalet. Jeg vil kunne gøre

det forholdsvis kort, thi som det vil ses af Betænkningen, har foruden Flertallet ogsaa Mindretallet givet en ret udførlig Begrundelse af sit Standpunkt. Jeg kan i alt væsentligt holde mig til de Betragtninger, vi have gjort gældende i Betænkningen og skal kun i Hovedsagen rekapitulere disse vore Betragtninger.

Som det vil erindres, blev der ved det i Fjor vedtagne Lovforslag bevilget 100,000 Kr. til forskellige Undersøgelser og Forarbejder vedrørende en fast Forbindelse mellem Masnedø og Falster. Som det vil mindes, gik Bestemmelsen ud paa, at Forundersøgelsen skulde angaa ikke alene en Bro over Storstrømmen, men ogsaa Projektet om en Bane over Møen og endelig Projektet om en Tunnel. Det var Forudsætningen, at disse Undersøgelser skulde foretages i Sommerens Løb, og Resultatet af dem i Henhold til Lovforslagets § 2 forelægges i Begyndelsen af indeværende Samling. Dette er imidlertid ikke sket, Loven er paa dette Punkt ikke bleven overholdt, først langt senere have vi faaet forelagt Resultatet af Undersøgelserne. Følgen har da været, at den Tid, der har været levet Udvalget til at behandle dette store Spørgsmaal, har været meget knap. De foretagne Undersøgelser have ganske vist omfattet alle tre Projekter, men Bortliciteringen af Arbejdet har derimod kun omfattet Broen. Og jeg kan ikke — lige saa lidt som Mindretallet kan det — erkende, at Ministeriet derved har stillet sig ganske objektivt til Spørgsmaalet. Thi, som vi have gjort opmærksom paa i vor Betænkning, er Forholdet det, at i Fjor var Udgiften til det nu foreslaaede Broanlæg anslaaet til over 3 Millioner mere, end det i Aar viser sig, at det kan bygges for, og i Fjor anslog man Udgiften til Bygning af en Tunnel til 25 à 27 Mill. Kr. I Aar foreslaar man Bygningen af en Tunnel til 16 Millioner, men hvad den egentlig vil kunne bygges for, ved man i Virkeligheden ikke bestemt, medmindre Arbejdet bliver udbudt. Og da det nu har vist sig, at Beregningerne fra i Fjor med Hensyn til Broanlægget ere forkerte, idet der som sagt er en Besparelse fra i Fjor til i Aar paa samme Projekt paa over 3 Mill. Kr., taler Sandsynligheden for, at hvis man var gaaet til Bortlicitering af Tunnelen, vilde man ogsaa kunne komme ned med nogle Millioner. Der er endog Ingeniører, der paastaa, at en Tunnel vil kunne bygges for mindre end 10 Mill. Kr. Hvis virkelig dette er Tilfældet, er der vist ingen Tvivl om, at de fleste hellere vilde